

مقایسه آزمون های ارزیابی پارامترهای دوام بتن با الزامات پیشنهادی پایایی بتن در حاشیه خلیج فارس

سید طاها طباطبایی عقدا^{۱*}، مریم بنی اسدزاده^۲

^۱ عضو هیات علمی مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی واحد خلیج فارس (بندرعباس)

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد سازه، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

۰۹۱۳۳۵۸۱۹۰۵ taha.tabaa@gmail.com

چکیده:

شرایط محیطی خلیج فارس از نظر پایایی و دوام سازه‌های بتنی مسلح بسیار مهاجم و خورنده می باشد. بر همین اساس طبق آیین نامه ملی پایایی بتن در حاشیه خلیج فارس و دریای عمان، دوام بتن در این مناطق با آزمون‌های جذب آب طبق استاندارد BS 1881-part 122، نفوذ آب در بتن طبق BS EN 12390-8 و نفوذ تسریع شده یون کلرید با استاندارد ASTM C1202 کنترل می گردد. در این پروژه بر روی ۱۹۸ نمونه از ۶ طرح اختلاط با نسبت‌های مختلف آب به سیمان و پوزولان‌هایی مانند خاکستر بادی و میکروسیلیس، سه آزمون فوق و نیز آزمون‌های جذب آب بر اساس ASTM C642، مقاومت الکتریکی سطحی و جذب آب موئینه بتن انجام شده است.

بر طبق نتایج تحلیلی به دست آمده از پراکندگی داده‌های آزمون‌ها و نیز براساس ملاحظات اجرایی، آزمون نفوذ آب در بتن روشی مطمئن برای رد کیفیت بتن نمی باشد. همچنین در دسترس نبودن تجهیزات و گران بودن آزمون ASTM C1202 باعث شده علاوه بر استفاده گسترده در خارج از کشور، عملاً در پروژه‌های بتنی جنوب کشور به ندرت استفاده شود. در این میان، روش جذب آب موئینه که در کنترل پایایی پروژه ملی اسکله شهید رجایی مورد استفاده قرار گرفته به دلیل سرعت بالا، سهولت، ارزان بودن و همچنین تکرار پذیری خوب به نظر می رسد، می تواند به عنوان یکی از معیارهای کنترل پایایی بتن در این مناطق مورد استفاده قرار گیرد. در این تحقیق همچنین تأثیر کاهش نسبت آب به سیمان و افزودن پوزولان‌های مختلف با روش‌های فوق الذکر بررسی شده است.

کلمات کلیدی :

پایایی بتن، جذب آب بتن، نفوذ آب در بتن، نفوذ تسریع شده یون کلرید، خلیج فارس

۱- مقدمه

مقدار زیاد یون کلرید در آب مناطق ساحلی خلیج فارس باعث تخریب انواع سازه‌های ساحلی و دریایی در این منطقه شده است [۱]. علاوه بر این، آب‌های زیرزمینی این منطقه نیز به یون کلرید و سولفات شدیداً آلوده هستند. شرایط محیطی سواحل خلیج فارس نسبت به بسیاری از نقاط دیگر دنیا بسیار مهاجم و خورنده است که این موضوع و کیفیت پایین اجرا در این مناطق اهمیت توجه به پدیده خوردگی و انتخاب روش‌های بهینه مقابله با آن را افزایش می‌دهد. البته در صورت استفاده از مصالح مناسب و نیز طرح بتن با مشخصات فنی ویژه این مناطق، اجرای بتن توسط افراد کاردان و سرانجام عمل‌آوری مناسب، بسیاری از مسائل بتن بر طرف خواهد گشت.

نفوذ یون‌ها، گازها و مایعات از سطح بتن به داخل آن یکی از شاخص‌های مهم جهت پیش‌بینی وضعیت دوام سازه‌های بتنی می‌باشند [۲]. برای تعیین انواع نفوذ، روش‌های مختلفی ارائه شده است. از آزمون‌های تعیین نفوذ، می‌توان به آزمون جذب آب، نفوذ آب تحت فشار، نفوذ گازها و اکسیژن و نیز هدایت یون کلرید در بتن اشاره نمود. در این تحقیق علاوه بر روش‌های توصیه شده در آیین‌نامه پایایی، آزمون جذب آب مؤئینه که در پروژه‌های حاشیه خلیج فارس و آزمون‌های جذب آب کل و مقاومت الکتریکی که در سایر نقاط جهان به صورت گسترده استفاده می‌شوند، مورد بررسی و نتایج آن با روش‌های پیشنهادی آیین‌نامه پایایی، مقایسه می‌شود.

۱-۱- ضوابط آیین‌نامه ملی پایایی بتن

بر اساس آیین‌نامه ملی پایایی بتن در حاشیه خلیج فارس و دریای عمان که در سال ۱۳۸۴ توسط مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن برای ساخت و کنترل بتن در این مناطق تدوین و پیشنهاد شده است، مقادیر مجاز برای سه آزمون جذب آب، نفوذ آب تحت فشار و نفوذ تسریع شده یون کلرید به صورت زیر ارائه شده است (جدول شماره ۱). در این آیین‌نامه شرایط محیطی در سه حالت کلی متوسط، شدید و فوق‌العاده شدید تقسیم بندی شده است (جدول شماره ۲).

جدول شماره ۱- مقادیر مجاز برای سه آزمون جذب آب، نفوذ آب تحت فشار و نفوذ تسریع شده یون کلرید [۱]

نام آزمون	شرایط A	شرایط C, B	شرایط D, E, F
آزمون جذب آب نیم ساعته (BS 1881, part 122, 1983)	حداکثر ۰.۴٪	حداکثر ۰.۳٪	حداکثر ۰.۲٪
نفوذ آب در بتن (EN BS 12930-8:2000)	حداکثر ۵۰ میلی‌متر	حداکثر ۳۰ میلی‌متر	حداکثر ۱۰ میلی‌متر
نفوذ یون تسریع شده کلرید در بتن (ASTM C1202, 1994)	حداکثر ۳۰۰۰ کولمب	حداکثر ۳۰۰۰ کولمب	حداکثر ۲۰۰۰ کولمب

جدول شماره ۲- دسته بندی شرایط محیطی که سازه در معرض آن قرار دارد [۱].

طبقه بندی	دسته بندی	شرایط
متوسط	A	سازه‌های روزمینی که در معرض خطر نفوذ یون کلرید بر اثر وزش باد‌های دارای یون‌های نمک نیستند.
شدید	B	سازه‌های روزمینی در نواحی نزدیک به ساحل و در معرض باد‌های دارای یون‌های کلرید
	C	قسمت‌هایی از سازه که در تماس با خاک است و بالای ناحیه مؤئینگی خاک واقع شده است. و یا قسمت‌هایی که دائماً در زیر آب دریا واقع هستند.
فوق العاده	D	قسمت‌هایی از سازه که در تماس با خاک مهاجم است و در زیر سطح آب زیرزمینی واقع شده است
شدید	E	سازه‌های دریایی (دارای قسمت‌هایی در ناحیه جزر و مدی و ناحیه پاشش)
	F	سازه‌های نگهدارنده آب و تصفیه خانه فاضلاب

۱-۲- معرفی آزمون جذب آب موئینه بتن (Capillary)

این آزمون در کشورهای عربی جاشیه خلیج فارس جهت کنترل پایایی بتن استفاده می شود [۳] و در ایران نخستین بار در طرح توسعه اسکله شهید رجایی بندرعباس، توسط مؤسسه مکین جهت ارزیابی کیفیت بتن تولیدی در این پروژه ملی استفاده شده است [۴]. براساس این آزمون، نتایج بر روی یک آزمون ۷ روزه در عرض ۲۴ الی ۴۸ ساعت به دست می آید. این آزمون به دلیل سرعت بالا و کم هزینه بودن، برای کنترل سازه های دریایی گسترش زیادی یافته است. برای انجام این آزمون، آزمون مکعبی بتن به ابعاد $10 \times 10 \times 10$ سانتی متری ساخته شده و به مدت ۷ روز عمل آوری می شود. پس از آن برش هایی به ضخامت ۲ سانتی متر از پایین و وسط آزمون تهیه می گردد. مدت خشک کردن آزمون در گرمخانه ۲۴ ساعت (دمای $110 - 105$) پیش بینی شده است. پس از خشک شدن، آزمون ها به نحوی در معرض آب قرار می گیرند که ۲ میلی متر از ۲ سانتی متر ضخامت آنها زیر تراز آب باشد. در فواصل زمانی مشخص (در یک ساعت اول هر ۱۵ دقیقه، از ۱ الی ۳ ساعت هر نیم ساعت و از ۳ الی ۶ ساعت هر ۱ ساعت) توزین آزمون انجام و آزمون مجدداً در معرض آب قرار داده می شود. با گذشت زمان مشخص t ، میزان رطوبت جذب شده در حفره های موئینه بتن به مقدار ثابتی می رسد. در نهایت، با جایگذاری در رابطه زیر اندیس موئینگی قابل اندازه گیری می باشد [۵].

$$I_C = \frac{\theta_s - \theta_i}{\sqrt{t_s} - \sqrt{t_i}} \quad (1)$$

در رابطه فوق، θ_i رطوبت حجمی اولیه، θ_s رطوبت حجمی ثابت شده، t_i زمان اولیه، t_s زمان پس از ثابت شدن درصد رطوبت حجمی و I_C اندیس موئینگی است [۶].

۲- برنامه آزمایشگاهی

۱-۲- مصالح مصرفی

سیمان استفاده شده در این پروژه سیمان تیپ دو لارستان و مصالح سنگی آن از معادن رودخانه ای اطراف شهر بندرعباس تامین شده است. نوع فوق روان کننده مصرفی با پایه پلی کربوکسیلات و با نام تجاری FARCOPLAST P ۱۰-۳R از محصولات شرکت شیمی ساختمان می باشد. پوزولانهای به کار رفته در طرح اختلاطها، خاکستر بادی با وزن مخصوص 2290 kg/m^3 تهیه شده از شرکت ASHTECH هندوستان و میکروسیلیس با چگالی 2200 kg/m^3 محصول کارخانه فروسیلیس ایران می باشد. این خاکستر بادی در ساخت بتن های پروژه توسعه اسکله شهید رجایی و میکروسیلیس در پروژه ساخت حوض خشک کشتی سازی فرا ساحل بندرعباس استفاده شده است.

۲-۲- نسبت مخلوط ها

در این پروژه ۶ طرح اختلاط ذکر شده در جدول شماره ۳، مورد استفاده قرار گرفته اند. طرح اختلاط شماره ۱ که حاوی ۲۵٪ خاکستر بادی است در اجرای قسمت دیواره ساحلی اسکله شهید رجایی به کار رفته است. طرح شماره ۲ با جایگزینی ۷٪ میکروسیلیس و یک طرح شاهد بدون استفاده از مواد پوزولانی ساخته شد. برای تعیین تأثیر نسبت آب به سیمان و مقایسه روش های آزمون در نسبت های مختلف آب به سیمان، طرح های شماره ۴ تا ۶ با نسبت های 0.34 ، 0.4 و 0.5 تهیه گردیده اند. در کلیه طرح اختلاط ها در هر متر مکعب بتن، مجموع سنگدانه ها به طور تقریبی 1970 کیلوگرم است که مقدار ماسه حدود 1130 کیلوگرم در متر مکعب بوده و مابقی آن را درشت دانه تشکیل داده است. میزان آن در کلیه مخلوط ها حدود 0.1 الی 0.9 درصد وزنی سیمان بوده و کلیه طرح ها با اسلامپ حدود 18 الی 20 سانتی متر ساخته شده است.

جدول شماره ۳- طرح اختلاط بتن‌های آزمایش شده (یک مترمکعب)

ردیف	نسبت آب به مواد سیمانی	آب کیلوگرم	سیمان کیلوگرم	ماده پوزولانی (کیلوگرم)	میکرو سیلیس
۱	۰/۳	۱۳۵	۳۶۰	۹۰	۰
۲	۰/۳	۱۳۵	۴۲۰	۰	۳۰
۳	۰/۳	۱۳۵	۴۵۰	۰	۰
۴	۰/۳۴	۱۳۵	۴۰۰	۰	۰
۵	۰/۴	۱۶۰	۴۰۰	۰	۰
۶	۰/۵	۲۰۰	۴۰۰	۰	۰

۳-۲- ساخت آزمون‌ها

پس از ساخت و قالب گیری ۴ طرح فوق، کلیه آزمون‌ها در شرایط آزمایشگاهی عمل آوری و پس از آن تحت آزمون‌هایی نظیر جذب آب، مقاومت الکتریکی، نفوذ تسریع شده یون کلرید، نفوذ آب در بتن طبق استانداردهای مندرج در جدول شماره ۶ قرار گرفتند.

جدول شماره ۴- تعداد آزمون‌های ساخته شده برای آزمون‌های مورد نظر در شرایط آزمایشگاهی

نام آزمون	نام استاندارد	نوع آزمون	تعداد آزمون‌ها
نفوذ آب در بتن	EN BS ۱۲۹۳۰	مکعبی (۱۵×۱۵×۱۵)	۳۶
جذب آب نیم ساعته	BS ۱۸۸۱-۱۲۲	استوانه ای (۷/۵×۱۵)	۳۶
نفوذ تسریع شده یون کلرید (RCPT)	ASTM C۱۲۰۲	مکعبی (۱۵×۱۵×۱۵)	۳۶
جذب آب موئینه	Capillary	مکعبی (۱۰×۱۰×۱۰)	۵۴
جذب آب کل	ASTM C۶۴۲	مکعبی (۱۰×۱۰×۱۰)	۳۶
مقاومت الکتریکی	--	آزمون‌های مکعبی (۱۵×۱۵×۱۵) ساخته شده سایر آزمون‌ها مورد استفاده قرار گرفت	
جمع کل			۱۹۸

۳- نتایج

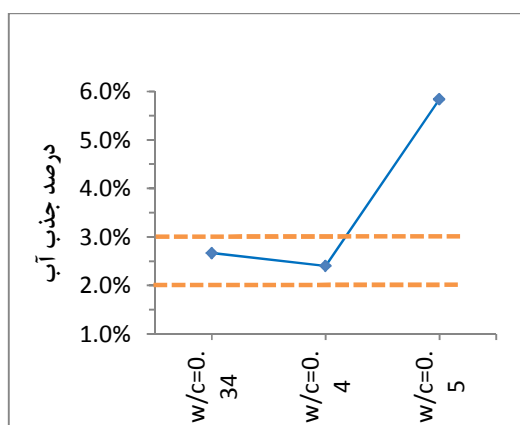
در این مطالعه، آزمون‌های دوام بتن بر روی نمونه‌هایی با نسبت‌های متفاوت آب به سیمان و دو نوع مختلف پوزولان انجام و نتایج بحث و بررسی می‌گردد. متوسط نتایج به دست آمده از هر آزمون، در ترسیم نمودارها مورد استفاده قرار گرفته است.

۳-۱- نتایج آزمون‌های آیین‌نامه پایایی برای نسبت‌های مختلف آب به سیمان

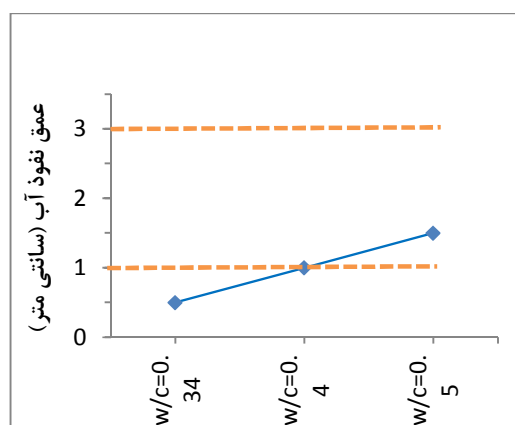
برای تعیین اثر نسبت آب به سیمان، نتایج حاصل از آزمون‌های آیین‌نامه پایایی در نمودارهای شماره ۱ تا ۳ آورده شده است. بر اساس استاندارد، در سه آزمون توصیه شده در آیین‌نامه پایایی، نتایج آزمون در سن ۲۸ روز ملاک می‌باشد. با ثابت نگه داشتن

مقدار سیمان و افزایش آب در یک طرح اختلاط، مقدار نفوذ آب در بتن، جذب آب و نیز نفوذ یون کلرید روندی افزایشی داشته اند. البته در روش جذب آب نیم ساعته (شکل شماره ۲)، با افزایش نسبت آب به سیمان از ۰/۳ به ۰/۴، جذب آب افزایش نداشته است.

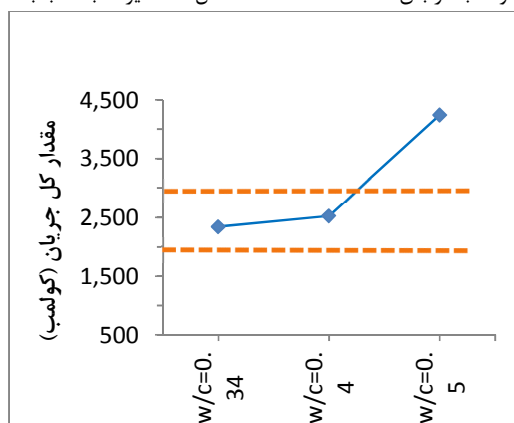
اگرچه در هر سه آزمون روند مشابهی مشاهده می شود، اما در آزمون نفوذ آب در بتن، نتایج نمونه های ساخته شده با نسبت آب به سیمان ۰/۳۴ و ۰/۴ زیر خط ۱ سانتی متر نفوذ و مناسب برای شرایط محیطی فوق العاده شدید می باشد، اما در سایر آزمون ها این دو طرح برای چنین شرایطی مناسب نیستند. همچنین در آزمون نفوذ آب در بتن، نسبت آب به سیمان ۰/۵ در محدوده مجاز برای شرایط شدید می باشد ولی این طرح ملزومات آئین نامه پایایی در خصوص آزمون های جذب آب و نفوذ تسریع شده یون کلرید را برآورده نمی کند.

شکل ۲- تاثیر نسبت آب به سیمان بر جذب آب نیم ساعته

شکل ۱- تاثیر نسبت آب به سیمان بر نفوذ آب در بتن

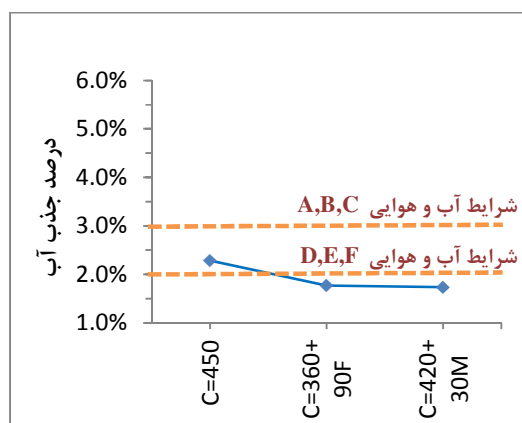

شکل ۳- تاثیر نسبت آب به سیمان بر نفوذ تسریع شده یون کلرید در بتن

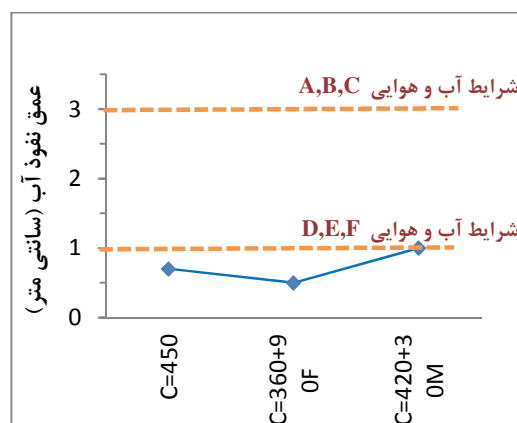
۳-۲- نتایج آزمون های آیین نامه پایایی برای پوزولان های مختلف

همان گونه که در نمودارهای شماره ۴ تا ۶ دیده می شود، با جایگزینی درصدی از سیمان با خاکستر بادی و میکرو سیلیس میزان جذب آب و نیز نفوذ یون کلرید در بتن کاهش یافته است. این روند کاهشی در آزمون نفوذ یون کلرید بیشتر مشهود می باشد. در آزمون نفوذ آب اگرچه نتایج هر ۳ نمونه کمتر از یک سانتی متر می باشد اما میزان نفوذ آب در بتن حاوی میکروسیلیس بر خلاف سایر آزمون های این پروژه، بیشتر از نمونه فاقد پوزولان بوده است که احتمالاً تغییر روند این نمودار با توجه به پراکندگی زیاد نتایج این آزمون به وجود آمده است.

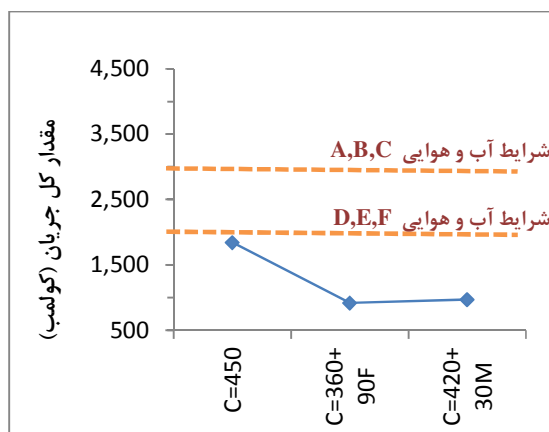
به طور کلی در نمودارهای ۱ تا ۶، اگر از نتایج آزمون نفوذ آب در بتن صرف نظر کنیم، صرفاً نمونه‌های ساخته شده با مواد پوزولانی توانسته‌اند حد نصاب سخت گیرانه آیین نامه پایایی جهت استفاده در شرایط محیطی فوق العاده شدید را به دست بیاورند. در این نمونه‌ها علاوه بر استفاده از پوزولان، نسبت آب به سیمان بسیار پایین معادل ۰/۳ انتخاب شده است. بر اساس این نتایج، قابل قبول‌ترین جواب‌ها مربوط به آزمون نفوذ تسریع شده یون کلرید در بتن (ASTM C 11۲۰۲) می‌باشد که بر اساس حدود آیین نامه می‌تواند معیار خوبی برای کنترل پایایی بتن باشد.

شکل ۵- تاثیر پوزولان بر جذب آب نیم ساعته

شکل ۴- تاثیر پوزولان بر نفوذ آب در بتن

شکل ۶- تاثیر پوزولان بر نفوذ تسریع شده یون کلرید در بتن

۳-۳- نتایج سایر آزمون‌ها برای نسبت‌های مختلف آب به سیمان

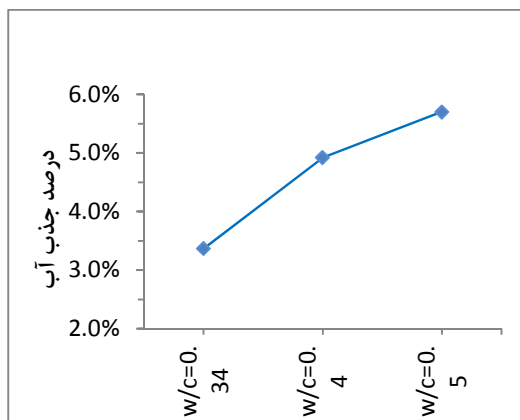
در این قسمت، نتایج سه آزمون پایایی متداول در برخی پروژه‌های اجرایی حاشیه خلیج فارس ارائه شده است. نتایج آزمون جذب آب موئینه در سن ۷ روز و آزمون جذب آب کل و مقاومت الکتریکی بتن معمولاً در سن ۲۸ روز ملاک می‌باشد. نمودارهای شماره ۷ و ۸ نشان می‌دهد که افزایش نسبت آب به سیمان باعث افزایش اندیس موئینگی در آزمون جذب آب موئینه و میزان جذب آب کل بتن شده است. اما نتایج مقاومت الکتریکی با افزایش نسبت آب به سیمان کاهش یافته است. حد مجاز اندیس موئینگی پیشنهاد شده برای آزمون جذب آب موئینه برابر $4/5 \times 10^{-4} \text{ v/v/sec}^{-0.5}$ در سن ۷ روزگی می‌باشد [۶]. بر این اساس نتایج ۷ روزه نمونه‌های ساخته شده با نسبت آب به سیمان ۰/۴ و ۰/۳۴ در محدوده مجاز قرار گرفته‌اند.

همچنین این نمونه ها با توجه به جدول شماره ۵، با مقاومت ویژه حدود $10 \text{ k}\Omega/\text{cm}$ به لحاظ دوام شرایطی متوسط دارند و به نظر می رسد این طرح ها برای شرایط محیطی شدید قابل قبول باشند.

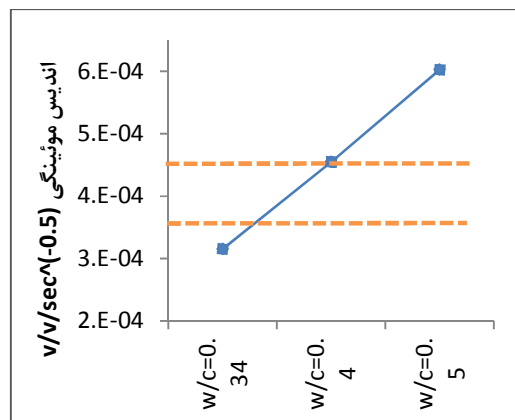
برای آزمایش جذب آب کل [۸] به صورت رسمی حدودی مشخص نشده است ولی اگر بتن با نسبت آب به سیمان 0.4 را به عنوان بتن مقاوم برای شرایط محیطی شدید در نظر بگیریم، می توان حداکثر جذب آب کل 28 روزه 5% را، به عنوان حدود مجاز برای این شرایط پیشنهاد داد. البته این پیشنهاد نتیجه این تحقیق بوده و برای تعمیم آن می بایست به روی طرح اختلاط های مختلف کنترل شود.

جدول شماره ۵- حدود مقاومت الکتریکی و میزان خوردگی احتمالی [۱۱]

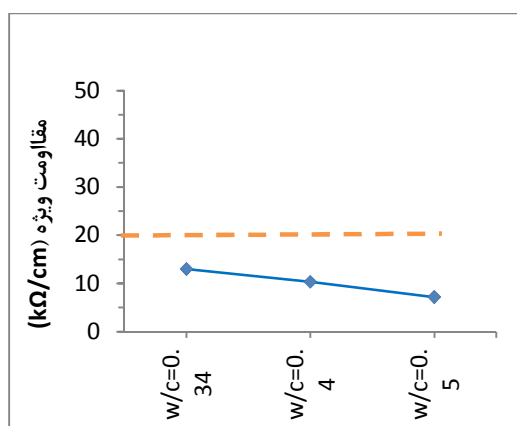
مقاومت ویژه	احتمال خطر بروز خوردگی
< 5	بسیار زیاد
۵ تا ۱۰	زیاد
۱۰ تا ۲۰	متوسط تا کم
$20 >$	ناجیز

شکل ۸- تاثیر نسبت آب به سیمان بر جذب آب کل

شکل ۷- تاثیر نسبت آب به سیمان بر جذب آب مویینه

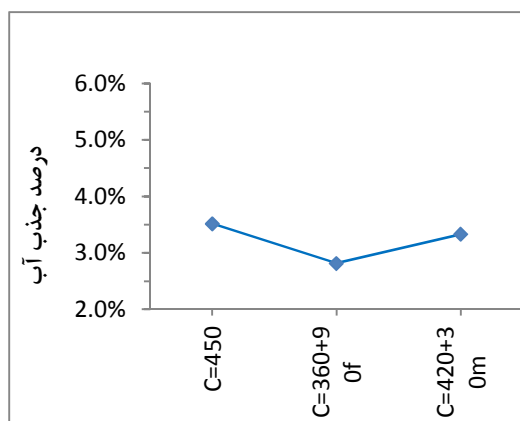
شکل ۹- تاثیر نسبت آب به سیمان بر مقاومت الکتریکی بتن

۳-۴- بررسی نتایج سایر آزمون ها برای دو نوع پوزولان

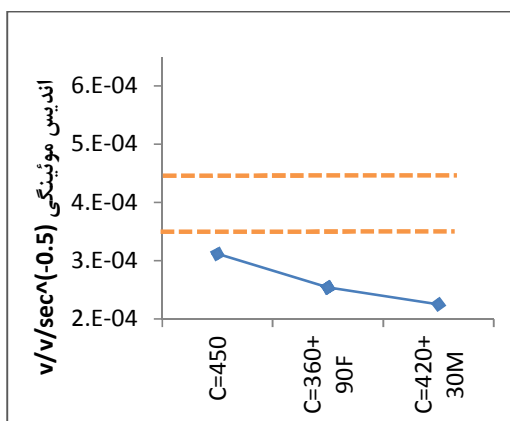
در شکل شماره ۱۰، افزودن پوزولان باعث کاهش اندیس موئینگی شده است. میزان جذب آب موئینه نمونه حاوی میکروسیلیس کمتر از خاکستر بادی به دست آمده است. بر اساس شکل شماره ۱۰ و مقایسه آن با آزمون های آیین نامه پایایی می توان حد نصاب $3/5 \times 10^{-4}$ را به عنوان حداکثر اندیس موئینگی برای بتن های واقع در شرایط محیطی فوق العاده شدید پیشنهاد داد.

در آزمون جذب آب کل (شکل شماره ۱۱)، برخلاف آزمون جذب آب موئینه (شکل شماره ۱۰) و جذب آب نیم ساعته (شکل شماره ۵)، میزان جذب آب آزمون حاوی میکروسیلیس کمتر از جذب آب آزمون حاوی میکرو سیلیس به دست آمده است. احتمالاً یکی از دلایل این اختلاف، تفاوت زمان در معرض آب قرار گرفتن آزمون ها می باشد. در روش جذب آب کل، آزمون پس از خشک شدن ۲ روز در آب غوطه ور است ولی در دو آزمون دیگر آزمون نیم الی ۳ ساعت در تماس با آب قرار دارد. به طور کلی، می توان بر اساس نتایج جذب آب کل، عدد $3/5\%$ را به عنوان حداکثر جذب آب کل برای بتن های واقع در شرایط محیطی فوق العاده شدید پیشنهاد داد.

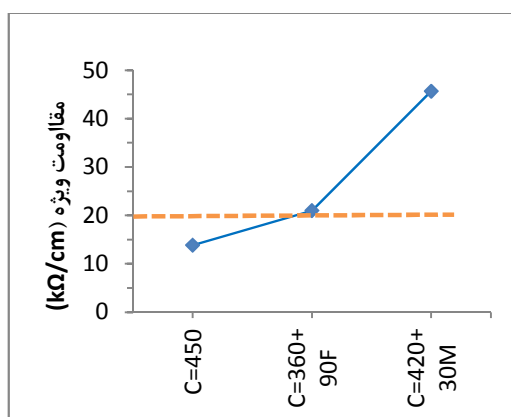
با توجه به شکل ۱۲، افزودن پوزولان به عنوان جایگزین سیمان باعث افزایش شدید مقاومت الکتریکی ویژه بتن شده است. این افزایش در نمونه حاوی میکروسیلیس بسیار بیشتر از خاکستر بادی بوده است در حالیکه میزان پارامترهای پایایی بتن حاوی میکروسیلیس در سایر آزمون ها دارای تفاوت زیادی با بتن حاوی خاکستر بادی نمی باشد. بنابراین استفاده از این آزمون در بتن های حاوی پوزولان خصوصاً میکروسیلیس و مقایسه آن با بتن های معمولی احتمال برآوردهای اشتباه از پایایی بتن را به همراه دارد. بر اساس داده های به دست آمده و جدول شماره ۵، می توان مقاومت الکتریکی ویژه $20 \text{ k}\Omega/\text{cm}$ را به عنوان حداقل لازم برای بتن های واقع در شرایط محیطی فوق العاده شدید، پیشنهاد داد.

شکل ۱۱- تاثیر پوزولان بر جذب آب کل

شکل ۱۰- تاثیر پوزولان بر جذب آب موئینه

شکل ۱۲- تاثیر پوزولان بر مقاومت الکتریکی بتن

۴- تفسیر نتایج

برای مقایسه دقت آزمون‌ها با یکدیگر، هر نمونه حداقل شش بار آزمایش شده و تکرارپذیری داده‌ها در هر ۶ نوع طرح اختلاط بررسی گردید. نتایج حاصل از تحلیل انجام گرفته در جدول شماره ۶ آمده است. کوچکی ضریب تغییرات هر آزمون نشان می‌دهد که آزمون تکرارپذیری و دقت خوبی دارد.

بر اساس ضریب تغییرات به دست آمده، آزمون جذب آب کل دارای کوچک‌ترین ضریب خطا بوده و نسبت به سایر روش‌های مورد بحث از دقت بیشتری برخوردار است. پس از آن کمترین خطا مربوط به آزمایش جذب آب مؤئینه با ضریب تغییرات حدود ۰/۰۴ می‌باشد. از آنجا که این آزمایش مستلزم انجام عملیات برشکاری به منظور تهیه نمونه‌های مورد نظر می‌باشد، احتمالاً میزان خطای این آزمون با افزایش دقت و استفاده از تجهیزات مناسب در برشکاری، قابل کاهش می‌باشد [۴]. اگرچه ضریب تغییرات مربوط به داده‌های آزمون جذب آب نیم ساعته در این تحقیق در حد قابل قبولی است ولی این مقدار از نتایج دو آزمون جذب آب دیگر بسیار بالاتر می‌باشد.

آزمون نفوذ آب در بتن بیشترین پراکندگی در میان نتایج را به خود اختصاص داده است. که بیانگر درصد بالای خطای این آزمون می‌باشد و با توجه به متفاوت بودن محدوده نتایج این آزمون با دو آزمون دیگر آیین نامه پایایی، به نظر می‌رسد آزمون نفوذ آب در بتن شاخص چندان مناسبی جهت ارزیابی دوام بتن نمی‌باشد.

نتایج مربوط به آزمون نفوذ یون کلرید، مندرج در جدول شماره ۶ نشان می‌دهد که این آزمایش دارای دقت نسبتاً خوبی است. در صورت حذف نتایج مربوط به نمونه‌های حاوی میکروسیلیس مقدار ضریب بسیار کوچکتر می‌گردد، ولی در این حالت نیز دقت دو آزمون جذب آب کل و مؤئینه از آزمون نفوذ یون کلرید بیشتر می‌باشند.

آزمون مقاومت الکتریکی بر روی نمونه‌های مکعبی ۱۵ سانتی متری، در تمام وجوه آزمون و در راستای قطر انجام شده است. پراکندگی داده‌های آزمون مقاومت الکتریکی در جدول شماره ۶ نشان می‌دهد که این آزمون غیر مخرب پس از آزمایش نفوذ آب از کمترین دقت برخوردار می‌باشد. البته کوچک بودن آزمون‌ها می‌تواند یکی از دلایل بالا رفتن خطای این آزمون باشد.

جدول شماره ۶- مقایسه آماری نتایج حاصله از آزمون‌ها

نام آزمون	طرح	تعداد آزمون	میانگین داده‌ها	انحراف معیار داده‌ها	ضریب تغییرات	میانگین ضریب تغییرات
نفوذ آب در بتن (cm)	w/c=۰.۳۴	۶	۰/۸۸۳	۰/۳۱۹	۰/۳۶۱	۰/۳۴۶۴
	w/c=۰.۴	۶	۱/۰۸۳	۰/۳۷۶	۰/۳۴۷۴	
	w/c=۰.۵	۶	۱/۴	۰/۲۲۴	۰/۱۵۹۷	
	C=۴۵۰	۶	۰/۸۶۷	۰/۳۸۳	۰/۴۴۱۹	
	C=۴۲۰+۳۰M	۶	۱/۲۱۷	۰/۴۰۲	۰/۳۳۰۵	
	C=۳۶۰+۹۰F	۶	۰/۹۸۳	۰/۴۳۱	۰/۴۳۸۲	
جذب آب نیم ساعته (%)	w/c=۰.۳۴	۶	۲/۴۹۸	۰/۱۷۹	۰/۰۷۱۷	۰/۰۹۸۹
	w/c=۰.۴	۶	۲/۴۰۳	۰/۱۱۹	۰/۰۴۹۶	
	w/c=۰.۵	۶	۵/۸۴۵	۱/۱۷۴	۰/۲۰۰۹	
	C=۴۵۰	۶	۲/۲۸۸	۰/۲۵۲	۰/۱۱۰۱	
	C=۴۲۰+۳۰M	۶	۱/۷۳۶	۰/۱۴۲	۰/۰۸۰۸	
	C=۳۶۰+۹۰F	۶	۱/۷۷۲	۰/۱۴۰	۰/۰۸	

ادامه جدول شماره ۶- مقایسه آماری نتایج حاصله از آزمون ها						
نام آزمون	طرح	تعداد آزمون	میانگین داده ها	انحراف معیار داده ها	ضریب تغییرات	میانگین ضریب تغییرات
نفوذ تسریع شده یون کلرید (کولمب)	w/c=۰.۳۴	۶	۲۳۴۵/۸	۱۷۸/۱۵	۰/۰۷۵۹	۰/۰۸۲۵
	w/c=۰.۴	۶	۲۵۳۰	۱۴۹/۸۹	۰/۰۵۹۲	
	w/c=۰.۵	۶	۴۲۴۱/۵	۲۱۷/۶	۰/۰۵۱۳	
	C=۴۵۰	۶	۱۸۴۴/۵	۱۶۳/۱۹	۰/۰۸۸۵	
	C=۴۲۰+۳۰M	۶	۹۷۱/۵	۱۳۳/۵۶	۰/۱۳۷۵	
	C=۳۶۰+۹۰F	۶	۹۱۹	۷۱/۱۳	۰/۰۷۷۴	
جذب آب موئینه (v/v/sec ^{-1/2})	w/c=۰.۳۴	۹	۳/۱۶×۱۰ ^{-۴}	۰/۱۴۵۱×۱۰ ^{-۴}	۰/۰۴۶	۰/۰۴۱۷
	w/c=۰.۴	۹	۴/۵۵×۱۰ ^{-۴}	۰/۱۳۹×۱۰ ^{-۴}	۰/۰۳۰۵۶	
	w/c=۰.۵	۹	۶/۰۳×۱۰ ^{-۴}	۰/۲۳۹×۱۰ ^{-۴}	۰/۰۳۹۶۸	
	C=۴۵۰	۹	۳/۱۲×۱۰ ^{-۴}	۰/۱۵۹×۱۰ ^{-۴}	۰/۰۵۰۹۲	
	C=۴۲۰+۳۰M	۹	۲/۲۵×۱۰ ^{-۴}	۰/۰۸۸۱×۱۰ ^{-۴}	۰/۰۴۳۹	
	C=۳۶۰+۹۰F	۹	۲/۵۴×۱۰ ^{-۴}	۰/۱۱۲×۱۰ ^{-۴}	۰/۰۳۹۱۷	
جذب آب کل (%)	w/c=۰.۳۴	۶	۳/۳۶۷	۰/۰۵۱	۰/۰۱۵۱	۰/۰۳
	w/c=۰.۴	۶	۴/۷۷۴	۰/۱۵۴	۰/۰۳۲۲	
	w/c=۰.۵	۶	۵/۷۰۳	۰/۰۷۴	۰/۰۱۳	
	C=۴۵۰	۶	۳/۵۱۵	۰/۱۳۹	۰/۰۳۹۶	
	C=۴۲۰+۳۰M	۶	۳/۳۳۲	۰/۰۹۳	۰/۰۲۸	
	C=۳۶۰+۹۰F	۶	۲/۸۱۶	۰/۰۱۴۳	۰/۰۵۰۸	
مقاومت الکتریکی (kΩ/cm)	w/c=۰.۳۴	۷۲	۱۳/۵۰۵۶	۲/۲۰۹۳	۰/۱۶۳۶	۰/۱۳۸۱
	w/c=۰.۴	۷۲	۱۰/۷۹۱۷	۱/۶۲۱۹	۰/۱۵۰۳	
	w/c=۰.۵	۷۲	۷/۳۷۲۲	۱/۳۷۰۱	۰/۱۸۵۸	
	C=۴۵۰	۷۲	۱۳/۸۷۵	۱/۳۵۲۵	۰/۰۹۷۵	
	C=۴۲۰+۳۰M	۷۲	۴۷/۰۸۳۳	۵/۴۹۴	۰/۱۱۶۷	
	C=۳۶۰+۹۰F	۷۲	۲۱/۰۳۳	۲/۴۰۷۴	۰/۱۱۴۵	

در جدول شماره ۷، برخی شرایط فیزیکی شش آزمون انجام شده ذکر شده است. بر این اساس روش جذب آب موئینه به لحاظ سن نمونه در هنگام آزمون و همچنین از نظر زمان انجام آزمون نسبت به سایر آزمون ها، سریعتر و به همین علت می تواند روش مناسبی جهت کنترل پایایی بتن در حین ساخت پروژه های دریایی و ساختمانی باشد. اگر مسئله زمان مورد تاکید نباشد، بر اساس نتایج آماری جدول شماره ۶ و همچنین عدم نیاز به تجهیزات خاص، کرگیری و برشکاری، آزمون جذب آب کل بر اساس ASTM C۶۴۲ روشی دقیق تر، آسان تر و کم هزینه تر نسبت به سایر روش ها می باشد.

در میان آزمون‌های مورد بحث، آزمون نفوذ سریع شده یون کلرید (RCPT) به علت تماس و کنترل بتن با یون کلر، امکان بهتری برای ارزیابی نحوه عملکرد بتن در شرایط دریایی را می‌دهد. اما هزینه بالای آزمایش یا خرید و تعمیرات تجهیزات و همچنین لزوم برشکاری و تهیه مغزه از نمونه های بتنی، باعث شده عملاً در تعداد کمی از پروژه های جنوب کشور از این آزمون استفاده شود.

مطابق جدول شماره ۷، آزمون مقاومت الکتریکی صرف نظر از لزوم به کارگیری تجهیزات ویژه، در مدت زمان بسیار کوتاه و به راحتی قابل انجام می باشد. ولی به دلیل حساس بودن این آزمون به نوع پوزولان، ابعاد آزمون و شرایط رطوبتی، توصیه می شود این آزمون به همراه سایر روش‌ها به صورت همزمان و برای کنترل نسبی نمونه های طرح های مشابه استفاده شود.

جدول شماره ۷- مقایسه مدت زمان و چگونگی تهیه در آزمون های بررسی شده

عنوان آزمون	سن انجام آزمون	روش معمول تهیه آزمون	زمان انجام آزمون
نفوذ آب در بتن	۲۸ روزه	قالب مکعبی	۳ روز
جذب آب نیم ساعته	۲۸ روزه	مغزه گیری	۳ روز
نفوذ سریع شده یون کلرید	۲۸ روزه	مغزه گیری و برش	۶ ساعت
جذب آب موئینه	۷ روزه	برش نمونه مکعبی	۳ الی ۶ ساعت
جذب آب کل	۲۸، ۹۰، ۱۲۰ و ۱۸۰ روزه	قالب مکعبی	۵ روز
مقاومت الکتریکی بتن	۲۸ روزه	قالب مکعبی یا استوانه ای	چند ثانیه

نتیجه گیری

- ۱- آزمون های جذب آب موئینه، جذب آب کل و مقاومت الکتریکی می توانند در کنار آزمون های پیشنهادی آیین نامه پایایی بتن معیار خوبی برای پیش بینی دوام بتن باشند.
- ۲- در میان آزمون های بررسی شده، آزمون جذب آب کل ارزانه ترین و در دسترس ترین آزمون می باشد. این آزمون نیازمند تجهیزات ویژه آزمایشگاهی نبوده و برای تهیه آزمون آن نیاز به مغزه گیری یا برش نمی باشد. همچنین در این تحقیق کمترین پراکندگی داده مربوط به این آزمون می باشد.
- ۳- آزمون جذب آب موئینه، به عنوان یک روش سریع و ساده می تواند در کنترل کیفیت پروژه های بتنی حاشیه خلیج فارس و دریایی عمان در حین اجرا استفاده گردد.
- ۴- با توجه به پراکندگی بالای داده های آزمون نفوذ آب در بتن و محدوده متفاوت به دست آمده نسبت به سایر آزمون ها، این آزمون به تنهایی نمی تواند معیار خوبی برای پایایی بتن باشد.
- ۵- به دلیل حساس بودن آزمون مقاومت الکتریکی به نوع پوزولان، ابعاد آزمون و شرایط رطوبتی، توصیه می شود این آزمون به همراه سایر روش‌ها به صورت همزمان و برای کنترل نسبی نمونه های طرح های مشابه استفاده شود.
- ۶- در تمامی آزمون های انجام شده، افزایش نسبت آب به سیمان به وضوح نشان دهنده کاهش پایایی بتن می باشد. اما تاثیر استفاده از پوزولان های مختلف بر پایایی اگرچه مثبت بوده ولی میزان تاثیر آن در آزمون های مختلف، متفاوت می باشد.

تشکر و قدردانی

در پایان بر خود لازم می دانیم از همکاری مسئولین و کادر فنی مؤسسه مکین در اسکله شهید رجایی بندرعباس وابسته به قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا (ص) که صمیمانه ما را در کلیه زمینه های مالی و علمی این تحقیق یاری نموده اند سپاسگزاری کنیم.

مراجع و منابع

- ۱- رمضانپور، ع.ا.، پورخورشیدی، ع.، "آیین نامه ملی پایایی در محیط خلیج فارس"، نشریه مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، شماره نشریه: ۴۲۸، تهران، ۱۳۸۴.
- ۲- رمضانپور، ع.ا.، پرهیزگار، ط.، پورخورشیدی، ع.، رئیس قاسمی، ا.م.، "شرایط محیطی سواحل جنوبی ایران بر روی دوام دراز مدت بتن با سیمان ها و پوزولان های مختلف"، نشریه مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، شماره نشریه: ۴۳۴، تهران، ۱۳۸۵.
- ۳- غلامی، آ. و محمدی پور، م. "ارزیابی عوامل مؤثر بر مویبگی بتن به عنوان شاخص اصلی پایایی در مناطق ساحلی"، سومین کنفرانس ملی بتن ایران، تهران، ایران، ۱۳۹۰.
- ۴- Summers, G., R., J., "Concrete Durability Test Method", Ministry of Works and Housing, Kingdom of Bahrain., ۲۰۰۵.
- ۵- Fugerlund, G., "On the capillarity of concrete", Journal of Nordic concrete Research, No. 1, 1982.
- ۶- Summers, G., R., J., "A Framework for Durable Concrete", Gulf Construction Magazine, September, ۲۰۰1.
- ۷- BS 1881 part 122, "Testing concrete Method for determination of water absorption", ۲۰11
- ۸- ASTM C662, "Standard Test Method for Density, Absorption, and Voids in Hardened Concrete", 1997.
- ۹- ASTM C1202-97, "Standard Test Method for Electrical Indication of Concrete's Ability to Resist Chloride Ion Penetration", 1997.
- 10- BS EN 12390-4, "Testing hardened concrete part 4: Depth of penetration of water under pressure", ۲۰۰۰.
- 11- ACI 222R- 01, "222R- 01: Protection of Metals in Concrete Against Corrosion", ۲۰1۰.